

Dosarul nr. 2ra-2310/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Jomiru-Niculiță
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A.Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio” împotriva Serviciului Fiscal de Stat și Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Pașa Nicolae cu privire la întoarcerea executării,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 20 februarie 2017 SRL „Promeditatio” s-a adresat cu cerere, concretizată ulterior la 24 iulie 2017 și la 29 septembrie 2017, împotriva Serviciului Fiscal de Stat și Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Pașa Nicolae, solicitând încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Trezoreriei Centrale în beneficiul SRL „Promeditatio” a sumei de 15 946,22 lei cu titlu de taxă de stat achitată în baza titlului executoriu nr. 2-4/14, eliberat de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău și a sumei de 2390,11 lei cu titlu de cheltuieli de executare. (f.d. 62-63, 68-69)

În motivarea cererii reclamanta a indicat că pe rolul Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău s-a aflat spre examinare cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mogîldea Angela împotriva ÎCS „Constr-Prim Locuința”, SRL „Imobstandart”, SRL „Promeditatio”, intervenienți accesorii SRL „Descomplus”, SRL „Via Brevis” și Grosu Oleg cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

Prin hotărârea din 28 martie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău s-a încasat în mod solidar de la copârâții ÎCS „Constr-Prim Locuință”, SRL

„Imobstandart”, SRL „Via Brevis” și SRL „Promeditatio” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 15 878,49 lei.

La 01 septembrie 2014 Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău a recepționat apelul declarat împotriva hotărârii din 28 martie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, care a fost expediat prin intermediul oficiului poștal de către SRL „Promeditatio”.

Reclamanta a menționat că necătând la faptul că hotărârea primei instanțe din 23 aprilie 2014 nu a devenit definitivă, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, contrar procedurii și ordinii stabilite a eliberat la data de 08 octombrie 2015 titlu executoriu nr. 2-4/14.

Astfel, la 22 noiembrie 2015 executorul judecătoresc Pașa Nicolae a intentat procedura de executare în baza titlului executoriu contestat de către SRL „Promeditatio” și SRL „Imobstandart” și a aplicat sechestru pe toate bunurile SRL „Promeditatio”.

La 05 iulie 2015 Curtea de Apel Chișinău a emis decizia nr. 2a-2106/14, prin care a casat hotărârea din 28 martie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău și a respins cererile de chemare în judecată depuse de către Mogîldea Angela, ÎCS „Constr-Prim Locuința” și cererea reconvențională depusă de către SRL „Imobstandart”.

Ulterior, la 02 martie 2016 Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău a emis încheierea nr. 2-3186/15, prin care a anulat titlul executoriu nr. 2-4/14 din 08 octombrie 2015 emis de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, prin care s-a dispus încasarea în mod solidar de la ÎCS „Constr-Prim Locuința” SRL, SRL „Imobstandart”, SRL „Via Brevis” și SRL „Promeditatio” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 15 878,49 lei. Despre acest fapt, executorul judecătoresc Pașa Nicolae a fost înștiințat. Însă, la 03 mai 2016 executorul judecătoresc Pașa Nicolae a încasat numai de pe contul SRL „Promeditatio”, fără a încasa de la debitorii solidari ÎCS „Constr-Prim Locuința” și SRL „Imobstandart”, suma de 15 946,22 lei și suma de 2390,11 lei în baza documentului executoriu nr. 2-4/14 din 08 octombrie 2015 emis de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău.

A menționat că executorul judecătoresc Pașa Nicolae a încasat din contul bancar SRL „Promeditatio” suma de 18 336,25 lei, în condițiile în care hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 martie 2014 a fost casată prin decizia din 05 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

În aceste condiții, consideră că sunt îndreptățiți de a solicita întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Promeditatio”. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Trezoreriei Centrale în beneficiul SRL „Promeditatio” suma de 15 946,22 lei cu titlu de taxă de stat, achitată în baza titlului executoriu nr. 2-4/14 eliberat de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău și suma de 2390,11 lei cu titlu de cheltuieli de executare. (f.d. 84, 86-87)

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 123, 124-128)

La 09 septembrie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 24 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea actelor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respinge cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Promeditatio”. (f.d. 148-149)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a aplicat prevederile art. 157 alin. (1) din Codul de executare și art. 94 Cod de procedură civilă, nu a studiat complet și nu a apreciat corect toate aspectele și circumstanțele cauzei și neîntemeiat a respins apelul, fiind menținută hotărârea primei instanțe din 24 ianuarie 2018.

La 01 noiembrie 2018 SRL „Promeditatio” a depus referință, solicitând de a considera recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 09 septembrie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas